

[Moesgaard.]

økonomiske Forhold i visse Tilfælde medføre Prisfald, og man vil samtidig kunne indskrænke den uhyre Administration og, hvad der ikke er mindre betydningsfuldt, fritage Erhvervene for en Usikkerhedsfølelse, der i Aarenes Løb har redet selv den mest samvittighedsfulde og lovlydige erhvervsdrivende som en Mare.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er det endelig lykkedes at faa indsat en Begrænsning af Prismsyndighedernes Adgang til at anvende Stk. 1 i § 8 vedrørende urimelige Priser. Vi er selvfølgelig ganske enige i dette. Hidtil har Prisdirektoratet og Priskontrolraadet kunnet tilsidesætte Lovens øvrige Bestemmelser blot med en Henvisning til § 8, Stk. 1, men ved Vedtagelsen af dette Lovforslag gives der Erhvervslivet større Tryghed.

I samme Retning virker Tilføjelsen til § 13, hvorefter § 13-Priser ikke vil kunne sættes lavere, end hvad man naar til ved at følge Reglerne i § 8.

Ogsaa Adgangen til personligt Møde for Ankenævnet og de øvrige Bestemmelser i § 15, Stk. 2 og 3, maa anses for Fremskridt, ligesom det i sig selv er betryggende, at Rigsdagens Vareforsyningsudvalg faar Lejlighed til at faa Indseende med Lovens Administration.

Det har glædet mig at konstatere, at Handelsministeren har frafaldet den Tilføjelse til Lovens § 8 af et nyt Stk. 4, hvorefter Priskontrolraadet skulde kunne afgøre, om en Omkostning var nødvendig under Hensyn til, om Virksomheden var iværksat paa en Maade, der efter den almindelige Udvikling inden for Branchen var hensigtsmæssig. Hermed er de Synspunkter, som jeg fremførte under Behandlingen af dette Spørgsmaal i selve Priskontrolraadet, da Sagen var fremme til Drøftelse der, blevet imødekommet, hvad jeg ogsaa havde haabet. Jeg sagde i Priskontrolraadet, at dette Stykke ikke maatte bruges til Skade for Nybegyndere og for Industriefolk, som eventuelt af økonomiske Grunde ikke havde kunnet rationalisere deres Virksomhed. Alle de store Virksomheder, vi har her i vort Land, er begyndt smaat, og derfor maa vi ikke knægte de smaa i Øjeblikket, men hjælpe dem; vi ved ikke, hvor store de bliver med Aarene, men slaar vi dem ihjel nu, bliver der i hvert Fald ikke noget ud af dem.

Selv om det foreliggende Forslag indeholder Forbedringer i Sammenligning med den gamle Lov, maa vi stadig holde os for Øje, at Livet er saa fuldt af Variationer, at

Indgreb altid vil medføre Skævheder. Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at Administrationen vil udvise Smidighed i Tiden fremover, og at man saavel fra Administrationens som fra den højtærede Handelsministers Side tager Hensyn til Bemærkningerne til Lovforslaget, som i Virkeligheden i højere Grad end Loven selv afstikker Retningslinier for, hvad Rigsdagens Flertal ønsker opnaaet ved Lovens Forlængelse.

Med Hensyn til Priskontrolraadets Sammensætning vil jeg gøre opmærksom paa, at der sidder 6 Embedsmænd i Raadet, og de er alle indstillede paa den Linie at beskytte Forbrugerne, hvad der er ganske naturligt. Dernæst sidder der 7 Forbrugerrepræsentanter med det samme for Øje; det er 13. Endelig sidder der 8 Erhvervsrepræsentanter i Raadet, og disse 8 er fra alle mulige Brancher. Der er kun 2 Detailhandlere i dette Raad, og naar vi har en saa stor Mængde af Forbrugere i Raadet, er det ganske afgjort, at Detailhandelen aldrig faar for stor en Avance paa noget som helst, for det er det sidste Led, der altid bliver skaaret ned i Priskontrolraadet.

Det er imidlertid mit Haab og mit Partis Haab, at den Afvikling, der her paa-begyndes, og som saa smaat er begyndt, vil kunne fortsættes, saa at de snærende Baand løsnes for Erhvervslivet, uden at det kommer Forbrugerne til Skade. Med disse Ord vil jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

Foss: Det foreliggende Lovforslag har det vigtige Formaal at beskytte Forbrugerne mod urimelige Prisstigninger, og Loven er en Nødvendighed under den herskende Varemangel. Ingen er mere end Forbrugerne interesseret i, at vi atter faar normale Vareforhold, og derfor er det naturligvis ogsaa i Forbrugernes Interesse, at denne Lov ikke kommer til at virke begrænsende paa Produktionen. Det er derfor nødvendigt, at Loven administreres med en rimelig Smidighed. Jeg skal ikke nu komme ind paa, hvorvidt dette altid har været Tilfældet. Det er ikke alene et Spørgsmaal om de Afgørelser, der er truffet af Priskontrolraadet, men ogsaa et Spørgsmaal om, hvor meget Arbejde der er lagt over paa de erhvervsdrivende i Retning af Beregninger og Undersøgelser af gamle Regnskaber. Saadanne Undersøgelser tager Tid og Arbejdskraft; hvis de overdrives — og det har jeg Indtryk af, at de undertiden har været —, virker de ikke just fremmende paa Produktionen.

Om de Ændringer, der nu foretages ved Lovens Forlængelse, er der jo opnaaet